

Fika med Hannah

6000 SVENSKA ORD

Dagens berättelse:
När sommaren blir
höst

AVSNITT 1 - Väder, årstider och kläder

Väder

1. ett väder	weather	11. luft	air
2. en väderprognos	forecast	12. blåsa	to blow
3. en temperatur	temperature	13. regna	to rain
4. en sol	sun	14. skina	to shine
5. ett regn	rain	15. mulen	cloudy
6. en regnskur	rain shower	16. klar	clear
7. en vind	wind	17. fuktig	humid
8. ett moln	cloud	18. torr	dry
9. en himmel	sky	19. kall	cold
10. en dimma	fog	20. sval	cool

Tid, årstider och natur

39. en morgon	morning
40. en förmiddag	before noon
41. en lunch	lunch
42. en eftermiddag	afternoon
43. en sommar	summer
44. en höst	autumn
45. en årstid	season
46. tidig	early
47. sen	late
48. ett träd	tree
49. ett löv	leaf
50. ett blad	leaf
51. mark	ground
52. gräs	grass
53. en natur	nature
54. en färg	colour
55. gul	yellow
56. grön	green

Kläder

21. kläder	clothes	30. en mössa	hat / beanie
22. en jacka	jacket	31. handskar	gloves
23. en tröja	sweater	32. ett paraply	umbrella
24. en skjorta	shirt	33. ett lager	layer
25. byxor	pants	34. en garderob	wardrobe
26. strumpor	socks	35. klä på sig	to get dressed
27. skor	shoes	36. ta av sig	to take off
28. stövlar	boots	37. ha på sig	to wear
29. en halsduk	scarf	38. bära	to carry

MINA ANTECKNINGAR

.....

.....

.....

.....

.....

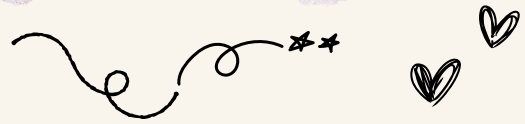
.....

.....

TIPS! Skriv meningar med orden du lärt dig. Det hjälper dig att komma ihåg dem!

♡ Känner inte igen

✓ Kan redan

R

[illegible]A pink mug with a heart on it, with steam coming out of it, and several chocolate chip cookies next to it.

Bra jobbat! Små steg varje dag tar dig långt.

✓ Kan redan

TIPS! Skriv meningar med orden du lärt dig. Det hjälper dig att komma ihåg dem!

Fika med Hannah

När sommaren blir höst

Det finns en period på året som jag både tycker om och har lite svårt för. Det är de där veckorna när sommaren sakta börjar försvinna och hösten tar över. Ni vet säkert vad jag menar. På morgonen känns det som höst, mitt på dagen kommer sommaren tillbaka, och på eftermiddagen vet man inte riktigt vilken årstid det är längre.

En dag i september var precis så. När jag vaknade den morgonen var huset fortfarande tyst. Jag gick upp, tittade ut genom fönstret och såg en grå och mulen himmel. Det låg lite dimma över gräset, och luften såg nästan kall ut. Jag öppnade fönstret lite. Ja. Kallt. Luften var fuktig och frisk, och jag stängde ganska snabbt igen.

Jag tittade på temperaturen. Det var bara några få plusgrader på morgonen. Inte särskilt konstigt för en kylig höstmorgon, men ändå lite svårt att acceptera när man fortfarande har sommaren kvar i huvudet. För bara några veckor sedan gick jag ut utan att ens tänka på en jacka. Nu stod jag framför garderoben och funderade på om jag behövde en halsduk. Det är det här jag tycker är svårt med början av hösten. Vad ska man egentligen ha på sig?

Jag tog fram mobilen och tittade på dagens väderprognos. Kyligt på morgonen. Soligare och betydligt varmare mitt på dagen. Risk för regn senare på eftermiddagen. Jaha. Det hjälpte ju inte särskilt mycket.

Jag stod framför mina kläder och försökte göra en plan. Till slut valde jag en tunn skjorta, en tröja över den och en jacka. Flera lager, helt enkelt. Då kunde jag alltid ta av mig något om det blev varmare. Jag klädde på mig: byxor, strumpor och skor, och var nästan redo att gå. Sedan fick jag syn på mina handskar. Nej. Det fick räcka. Det var fortfarande september. Jag såg också min mössa och ett par stövlar längst in i garderoben. Så kallt var det faktiskt inte. Jag hade också ett paraply hemma. Prognosen sa ju att det kanske skulle regna senare. Jag tog upp det. Tittade på det. Och lade tillbaka det. Det beslutet skulle jag tänka på igen senare under dagen.

Jag packade mina saker i min ryggsäck. Min vanliga väska fick stanna hemma idag. Sedan tog jag jackan och gick ut. Det blåste lite mer än jag hade trott. En kall vind kom från sidan, och efter några minuter började jag nästan ångrahandskarna. Men samtidigt var det en väldigt fin morgon.

Naturen hade precis börjat ändras. De flesta träd var fortfarande gröna, men här och där kunde man se ett gult löv. På ett annat träd satt fortfarande nästan varje blad kvar, medan några löv redan låg på marken. Det var fint att se hur naturens färger långsamt förändrades. Det kändes som om sommaren och hösten hade mötts och ännu inte bestämt vem som skulle stanna.

Jag tycker faktiskt mycket om den tiden på året. Allt förändras så långsamt att man nästan inte märker det från dag till dag. Sedan ser man plötsligt ett gult träd och tänker: När hände det här?

Jag skulle cykla till arbetet, och när jag kom fram var jag glad att jag hade tagit jackan. Jag hade nästan börjat frysa om händerna på vägen. Men några timmar senare, under förmiddagen, tittade jag ut igen. Himlen var blå. Helt blå. Molnen hade nästan försvunnit och solen sken. Vid lunch gick vi ut för att äta, och jag kunde knappt tro att det var samma dag. Först tog jag av mig jackan. Efter en stund åkte tröjan också av. Till slut satt jag där i skjortan med jackan och tröjan bredvid mig och tänkte på hur kallt det hade varit på morgonen. Det var nästan varmt i solen. Och det här är precis problemet.

Man lämnar hemmet på morgonen med flera lager kläder och kommer fram till lunchen med halva garderoben under armen. Man vet aldrig riktigt vad man ska ha på sig. Men jag klagade inte. Tvärtom. När man får en solig och behaglig septemberdag vill man gärna passa på. Vi bestämde oss för att sitta utomhus och äta. Solen värmdes fortfarande, men luften var inte tung som under riktigt varma sommardagar. Den var torr, klar och frisk. Jag tänkte att kanske sommaren inte var slut riktigt än.

Efter lunchen hade jag en kort paus, så jag bestämde mig för att gå en liten promenad innan jag gick tillbaka till jobbet. Det var då jag såg dem. Mörka moln. Inte så många först. Bara några stycken långt bort. Jag fortsatte gå. Efter ett par minuter började det blåsa mer. Solen försvann bakom molnen och luften blev svalare. Jag kunde känna hur snabbt vädret höll på att ändras.

Jag tog fram mobilen. Regn. Naturligtvis. Och mitt paraply? Det låg torrt och fint hemma. Jag hade ju valt att inte ta med det. Jag har nästan knappt tänka klart innan de första dropparna kom. Först några få. Sedan fler. Och sedan kom en riktig regnskur. Alla runt omkring mig verkade reagera samtidigt. Någon började springa. Några försökte hinna till bussen. Andra skyndade sig in i butiker.

Jag funderade ett ögonblick på att vända, men det var redan för sent. En person stannade bredvid mig och tog lugnt fram sitt paraply. Jag tittade lite avundsjukt på honom. Han hade tydligen fattat hur september fungerar. Jag skyndade mig till närmaste tak och ställde mig där tillsammans med några andra människor. Och sedan stod vi där.

Fem minuter tidigare hade vi suttit i solen. Nu ösregnade det. Det är ändå lite fascinerande. Men det märkligaste var att regnet inte varade särskilt länge. Efter en stund blev det ljusare igen. Regnet blev svagare och till slut slutade det nästan helt.

Jag gick ut från taket. Marken var blöt, jackan hade fått några mörka fläckar av regnet och luften hade förändrats helt. Den var sval och frisk, och det luktade regn och våt mark. Jag tycker om den känslan efter en regnskur. Allting känns lite lugnare.

Fika med Hannah

Under eftermiddagen fortsatte molnen och solen att turas om. Ibland blev det varmt när solen kom fram, och några minuter senare blev det svalt igen när ett moln passerade. Jag hade burit runt på jackan och tröjan halva dagen. När solen kom fram blev jag nästan så varm att jag började svettas, och några minuter senare behövde jag jackan igen. Vid det laget hade jag slutat försöka förstå vädret. Jackan åkte på. Jackan åkte av. Tröjan åkte på. Tröjan åkte av. Till slut hade jag nästan glömt vad jag egentligen hade tänkt ha på mig från början.

När arbetsdagen var slut packade jag ihop mina saker och började gå hemåt. Nu var det inte kallt som på morgonen och inte varmt som vid lunchen. Det blåste en lätt, sval vind och luften kändes behaglig. Jag tittade upp på himlen. Lite blått. Lite grått. Några moln. Lite sol. En ganska typisk blandning för en dag när sommaren håller på att bli höst. Och då tänkte jag på alla kläder jag hade haft på mig under dagen. På morgonen hade jag nästan velat ha mössa och handskar. Vid lunchen hade jag önskat att jag hade valt något tunnare. På eftermiddagen hade jag behövt ett paraply. Och nu? Nu var det faktiskt nästan perfekt.

Det är kanske det man måste lära sig om den här tiden på året. Man kan titta på prognosen, planera sina kläder och försöka bestämma sig för vad man ska bära, men vädret kan ändå ändras flera gånger under samma dag. Därför försöker jag numera göra det enkelt. Flera lager. En jacka som klarar lite regn. Och kanske ett paraply i väskan. Eftersom vädret kan ändras snabbt är det bra att vara förberedd. Däremot behöver man förstås inte bära med sig hela garderoben. Okej. Paraplyet glömmer jag fortfarande ganska ofta. Men jag jobbar på det. Och trots regnet, vinden och alla kläder som man bär runt på tycker jag väldigt mycket om början av hösten.

Medan jag går hem tittar jag på träden och tänker att det faktiskt är en väldigt fin tid på året. Jag hoppas alltid att de soliga dagarna ska stanna lite längre, även om jag tror att hösten har kommit för att stanna. Det är något speciellt med den. Morgnarna blir svalare. Luften blir friskare. Löven börjar långsamt ändra färg. Och ibland, mitt i allt det grå, kommer solen fram och ger oss en liten stund av sommar igen. Kanske är det just därför jag tycker så mycket om den här tiden. Man vet egentligen aldrig riktigt vad dagen kommer att bjuda på. Det känns nästan som att få två årstider på samma gång. Eller, vissa dagar kanske tre.

Fika med Hannah